

Једном ће се и у Србији, баш као што су након неколико деценија у САД снимљени филмови о прогону интелектуалаца за време Макартија, снимити филмови о сатанизацији бројних људи, међу њима и новинара који су се испречили атомизацији Балкана, америчком интервенционизму и ширењу НАТО сфере на исток, ближе налазиштима енергената.

Тада ће, попут Џорџа Буша Јуниора, неко рећи да су „можда мало погрешили у проценама око Ирака“, да би затим мирно отишли у пензију на неки ранч у Тексасу.

Можда ће, зарад спасавања части нације и политичке диференцијације од претходне владе, мало претрести оправданост и трошкове ратних похода претходне владе, као што Британци то сада чине експротестанту и експремијеру, Тонију Блеру.

Еуфемизам тако чест током бомбардовања Србије „колатерална штета“ који прикрива масакре над стотинама хиљада цивила и милионима ирачких избеглица, нису ни поменули.

Вреди зато прочитати књигу „Сви Шахови људи“ – Стивена Кинзера која даје патерну пуча, манипулације медијима и институцијама Ирана у смени демократски изабраног народног трибуна Мозадега и довођењу Шаха Резе Пахлавија у организацији ЦИА.

Све остало су нијансе и кич.

Интересантно је да сваки пут, када дође до натрухе сарадње левице и деснице зарад бољитка Србије, сервира се однекуд каква афера! Тај лако препознатљиви вид деструкције пажње и замајавања јавности у моментима политичке и економске кризе, одвија се кроз режиму блиске медије.

Скоро и да се не чују гласови неистомишљеника тј. опозиционих медија, наиме, 2009. у Србији очигледно је мање опозиционих медија него у доба Милошевића, што је својеврсни апсурд и анулирање прокламованих медијских слобода.

А и то мало, тешко да ће опстати због економске кризе. Најава премијера Цветковића, саопштена изнебуха, о доношењу Закона о информисању, не слуги даљу демократизацију медија.

Јавност с правом очекује прецизне податке о финансирању медија из буџета и дуговањима (Б92, Курир).

Изненада, у општем галаматијасу, као пајак из кутије, искаче НУНС на сцену.

Колико сам разумела, Н. Гаће, што баш и није лако, с обзиром на њен ноншалантан однос према граматички српског језика, посебно фонетици и синтакси, НУНС је поднео кривичну тужбу против државних медија који су „распиривали ратнохушкачку политику“.

Ако сам, понављам, добро разумела, Н. Гаће, некадашњег извештача са седница СКЈ и кумровачког ђака, новинари треба да понесу свој терет кривице за распиривање трагичног грађанског рата на Балкану и да буду изведени пред Тужилаштво за ратне злочине!

Заборављени су политичари и привредници који и данас партиципирају у власти. Заборављени су и стратеги великих сила, нафташи и произвођачи оружја.

Као члан НУНС-а, запањена сам чињеницом да о овако важном питању није консултовано чланство, што говори о приватизовању, самовољи и недостатку демократских капацитета руководства Удружења. Једноставно, тужба је ништавна јер ти људи нису имали овлашћење чланства, а тиме ни легитимитет да поднесу тужбу.

Свака, па и најмања неистина, лаж пласирана у медијима мора да буде санкционисана. Стога чуди неагилност НУНС-а и проток времена који је био више но довољан, за стручне анализе и материјалне доказе. Бројна литература, „пресклипинг“ домаћих и страних медија, анализе угледних института, војних академија, али и књиге Тима Маршала и осталих страних и домаћих извештача, мастер радови – могу да буду релевантни извори.

Сем правне ништавности, тужба НУНС-а, ако и када добије подршку чланства, клизи у логичку грешку и морални суноврат уколико истовремено не подигне оптужницу против свих медија који су спиновали светску и балканску јавност, износећи нетачне податке, лажне слике или прећуткујући трагедије...

Без тога све је узалуд и још један покушај демонизовања Србије, што подлеже санкцијама.

Изостали су истинска акција и резултати НУНС-а на осуди сумњивих приватизација медија, урушавању квалитета писаног и говорног српског језика, вулгарностима по таблоидима и ТВ-у, партијској подели медија и уредницима опскурних знања и умења, занемаривању дечјих програма...

Ајнштајн је једном рекао да хиљаде експеримената могу да говоре у прилог некој научној теорији, док само један, али прави, може да је у трену обори.

За све грађане Србије врло злокобну тужбу НУНС-а, могу да оборе материјални докази, тј. мапе, слике опустелих и разрушених српских села у Далмацији, Крајини, Лици, Кордуну, Банији, Славонији, БиХ, КиМ, као и статистички подаци о геноциду и етноциду над православним Србима током НДХ и Павелића, као и Туђманове или Тачијеве демократије од које су живе главе спасавали доласком у Србију.

Да ли ту има нечег нетачног?

О томе српски медији ретко или недовољно пишу, тако да и вест да је Вашингтон

Пише: Данка Којадиновић
четвртак, 09 јул 2009 17:17

прогласио 22. април – Даном Јасеновца и јединог дечјег (усташког) логора, Јастребарског, или није објављена, или је скрајнута на дно стране у многим домаћим медијима.

Права вест, наравно, било би да је то исто учинио Загреб.

Прећуткивање и умањивање геноцида и етноцида над православним Србима у прошлом веку и данас, злочин је који траје и не може се ничиме сакрити.